

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af: Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Borgerlig Straffelov af 15. April 1930.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 346; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 737).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og den følgende Sag paa Dagsordenen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (H. P. Johansen): Naar man erindrer den Forhandling, der fandt Sted her i Tinget for ca. 4 Uger siden, da dette Lovforslag var til første Behandling, kan det næppe undre nogen, at der ikke er opnaaet Enighed i Udvalget. Jeg tror, at det allerede dengang var klart for alle, at der var saa forskellige Opfattelser angaaende Lovforslaget, at Udvalgsarbejdet næsten nødvendigvis maatte resultere i en Flertals- og en Mindretalsindstilling.

Jeg skal tillade mig at gøre Rede for Flertallets Stilling, der jo er udtrykt ved de Ændringsforslag, som er stillet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet. Som man vil se, tilsigter disse Ændringsforslag at imødekomme Ønsker og Henstillinger, der er fremsat dels af Pressen, dels af Udvalgsmedlemmerne, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at den alt overvejende Del af Lovforslaget er der slet ikke Tale om at forandre.

Jeg skal allerførst nævne § 129 a, som vistnok er den Paragraf, der hele Tiden har været mest omdebatteret. Naar man har fulgt Diskussionen om det nye Straffelovsforslag, har man undertiden næsten kunnet faa den Opfattelse, at der ikke var andre Paragraffer i Forslaget end denne ene. Som man vil erindre, handler § 129 a om offentlig Omtale af Retsmøder, Rigsdagsmøder og andre offentlige Raads- eller Myndigheders Møder. Efter det Ændringsforslag, der er stillet, kommer Paragraffen til at gaa ud paa, at det er strafbart at offentliggøre bevidst usande Gengivelser

eller falske Citater af Meddelelser om faktiske Forhold fra de nævnte Møder. Jeg personlig har lige fra første Færd haft den Opfattelse, at det kun var Hensigten og ogsaa kun muligt med § 129 a at ramme saadanne grove, falske Gengivelser, som nu nævnes i Paragraffen. Jeg henviser til mine Udtalelser ved første Behandling, hvor jeg meget stærkt understregede dette Synspunkt.

§ 129 a handler altsaa om Referater af Forhandlinger, der føres i nærmere bestemte offentlige Møder, medens § 129 bl. a. tager Sigte paa de fortrolige Forhandlinger inden for offentlige Raad og Myndigheder. Det oprindelige Forslag fastslog Diskretionspligten og Straf for at bryde denne ogsaa angaaende Kommissioner og Udvalg, naar disse havde en fortrolig Karakter og en Offentliggørelse kunde skade. Her foreslaar Ministeren og Flertallet den Ændring, at Kommissioner og Udvalg, altsaa Rigsdagsudvalg, kommunale Udvalg o. lign., ikke medtages under denne Paragraf. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at den nuværende Straffelovs § 155 allerede paalægger Rigsdagsmænd, Medlemmer af kommunale Raad o. lign. Tavshedspligt, naar der, hvis uberettiget Offentliggørelse finder Sted, kan være Tale om at krænke privates eller det offentlige Ret. Jeg tilføjer, at § 129, 2det Punktum, fremdeles omfatter Kommissioner og Udvalg, der er nedsat af Regeringen, naar det er vedtaget og offentligt meddelt, at Forhandlingerne skal være hemmelige.

De to Ændringsforslag, jeg her har nævnt, anser jeg for de væsentligste. Der er stillet enkelte andre Ændringsforslag, hvoraf flere nærmest tilsigter at give de paagældende Paragraffer en anden Formulering, ikke et andet Indhold. Ved den til § 234 foreslaaede Ændring — Paragraffen omhandler Forretninger, der forhandler utugtige Skrifter — indsættes saaledes Ordene „forretningsmæssig Spekulation“ i Stedet for for nærmere at præcisere, hvad det er, man i saa Henseende vil bekæmpe.

I § 263 bestemtes oprindeligt, at visse huslige Forhold ikke maatte omtales offentligt, naar det kunde virke krænkende for de paagældende. Man har her ændret Formuleringen saaledes, at det er „rent private hjemlige Forhold“, der ikke maa omtales. Det sker ligeledes for at tydeliggøre, hvad der tænkes paa.

Jeg gør endvidere opmærksom paa den nye § 266 a., hvor det foreslaas, at den, der offentlig fremsætter Udtalelser, der tilstræber at fremkalde Voldshandlinger eller